

پان ترکیستها در رابطه با تاریخ چه میگویند؟

این ها نمونه‌هایی از دعاوی پان تورکیستان هاست که از اواخر دوران امپراطوری عثمانی تا به امروز در ترکیه به فعالیت مشغولند و از جمله به آذربایجان ایران نیز چشم طمع دوخته اند. برخی از سخنان علمای این مکتب عبارت است: «ترکان نخستین مشعلداران فرهنگ جهانی بودند» (1) ، «اقوامی که در شفق و طلوع تاریخ آسیای مقدم پدیدار شدند ، سومریان ، سوبارها، هوریان، ایلامیان، کوتیان ، کاسیان، میتانیان و هیتیان از این گروه (اقوام ترک) اند. ولی اکدیان، آشوریان، آرامیان، یهودان و سامیان محتمل است از این گروه باشند» (2) «پدید آورندگان فرهنگ شوش...اقوام ترک بوده اند» (3) ، «کردان از جمیع جهات ترک اند» و «این نکته که کردان از جمیع جهان ترک هستند، واقعیتی است روشن و انکار ناپذیر، همانند آن که بگوئیم دو ضرب در دو می شود چهار» (4) ، «ترکان پیش از ظهور اسلام در شرق شبه جزیره آناتولی، آذربایجان ، گرجستان وجود داشته اند» (5). «وطن ترکان نه ترکیه است و نه ترکستان، بلکه وطن ترکان، کشور بزرگ و جاودانی توران است» (6) و «خطاب به ترکان: تو باید همه علم و دانش و تفکر و امکانات خود را صرف اعتلای ترکان کنی و حتی یک لحظه این شعار را از یاد نبری که می گوید: همه چیز برای ترکان و به خاطر ترکان است» (7) و سرانجام «آتاتورک نه تنها پدر ترکان ترکیه، بلکه پدر همه ترکان جهان است» (8)

(1) Ikici, Turk Tarih Kongresi, Istanbul, 1943, pg xxxii

(2) Gunaltay Semseddin, Turk Tarihinin ilk devirlerinden Yaki Sark, Elam ve Mezopotamys, Ankara, 1937, pg 116-117

(3) Ibid. Pg 128, 121

(4) krizioglu M. Fahrettin, Her Bakimdan Turk alan kurtler, Ankara, 1964 pg 10-11

(5) Encyclopedie de Islam Article "Turan, Pan turkisme= pan turanisme", par Minorsky, Livraison N.P 224, 930

(6) Ziya Gokalp, Turkculugun esaslari, Istanbul, 1952, pg 28

(7) Zulahan M.K. voprosy drevnet I Srednevekovoi istoru Armeni v osveshchenii sovremennoi turetskoi istoriografu, Erevan, 1970 pg 34-35

(8) Engin Arm , Ataturculuk ve Moskofluk Turkler savasi, Ataturk yalmiz Turklerin degil, butun dunya Turklerin atasidir, Istanbul, 1953

در این بخش سه سخن از سه نویسنده مدافع ترک‌گرایی را نقد خواهیم کرد. برای کسب اندکی آشنایی با این سه نویسنده پیوند نگاه کنید:

پان تورکیسم و استراتژی ختنه

خود جواد هیئت در یکی از کتابهایش می نویسد: "سلطان محمود غزنوی به علت علاقه ای که به زبان فارسی داشت دربارش مرکز شعرای فارسی زبان مانند منوچهری ، فرخی ، اسدی طوسی ، فردوسی و غیره بود و برای اشاعه زبان فارسی در ایران و هندوستان از هیچ اقدامی فرو گذار نکرد. زبان فارسی را در قلمرو حکومت خود رسمی کرد و به گفته مورخین چهل و پنج هزار معلم برای یاد دادن فارسی به مناطق مختلف ایران گسیل داشت...." (جواد هیئت، سیری در زبان لهجه های ترکی، تهران، نشر نو)

اما نخست باید گفت که فردوسی یک شاعر درباری نبوده است و این نکته کاملاً دروغ است. ولی تا بحال هیچ سندی از هیچ مورخی گسیل آموزگاران زبان فارسی به مناطق مختلف ایران را ذکر نکرده است. همین شخص در جای دیگر اظهار کرده است که نظامی گنجوی و خاقانی و قطران و مولوی و .. ترک بوده اند در حالیکه ابیات زیادی از دیوانهای این بزرگان آکنده از اشاراتی بر ضدترکان است. در این راستان بنگرید به: قطران:

<http://web.archive.org/web/20071020023914/http://www.azargoshnasp.net/Pasokhbehani/pasokhbehrazmioz.htm>

نظامی و خاقانی:

<http://sites.google.com/site/rakhshesh/articles-related-to-iranian-history/PersianPoetNezamiGanjeiPoliticizationByUSSR.pdf?attredirects=0>

مولانا:

<http://web.archive.org/web/20061103113828/http://www.azargoshnasp.net/Pasokhbehani/firoozmansourichp2.pdf>

(و البته یک مقاله دیگر در رابطه با مولانا در حدود دویست صفحه و اندی نیز به انگلیسی نوشته شده است به نام:

A Study on the cultural and ethnic associations of the Persian poet Rumi and examination of some recent forgeries

که در گوگل میتوان آن را یافت.

محمد تقی زهتابی (کیریشچی)

قابل ذکر است که محمود پناهیان (یکی از عضو بلند پایه فرقه تجزیه طلب دموکراسی) پس از فرار به شوروی، در سالهای دهه 1350 شمسی در یک ماموریت از باکو به بغداد اعزام شد و در آنجا ضمن همکاری با رژیم بعث عراق به تاسیس یک گروه سیاسی به نام «جبهه ملی خلقهای ایران» دست زد و شعبه هایی از آن به تبلیغ قوم گرایی در آذربایجان، کردستان، بلوچستان و خوزستان ایران پرداخت. مدتی بعد، محمد تقی زهتابی چهره شناخته شده پان ترکیست (که در شاخه جوانان فرقه دموکرات فعالیت داشت)، به پناهیان پیوست و در بغداد رادیوی گروه او به تبلیغ اندیشه های پان ترکی پرداخت و در دانشگاه بغداد نیز تدریس کرد. وی پس از سقوط شاه به ایران بازگشت و به ترویج افکار پان ترکی در تبریز مشغول شد، و همو بود که با تکیه بر نوشته های پان ترکی و تاریخ نگاری تخیلی محافل پان ترکی باکو و استانبول-انکارا، و سر هم بندی حوادث پراکنده تاریخی و تحریف انها تلاش کرد و کتابی به نام «تاریخ باستان ترکهای ایران» را از چرندیات پان ترکی رونویسی کرد، که اصولاً آذربایجان را از حوزه تمدن ایران خارج می کرد و به جهانی پان ترکی متصل می ساخت. زهتابی تحصیل کرده باکو و انکارا است.

وی در جایی از کتابش می نویسد:

«ایلامیان در زمان هخامنشیان، سلوکیان، اشکانیان و ساسانیان زبان خود را نگه داشتند و حتی در دوره بعد از اسلام نیز زبان ایلامی به حیات خود ادامه داد و از طرف تاریخ نویسان اسلامی "خوزی" نامیده شد، برای مثال اصطخری در کتاب "مسالك الممالك" به ان اشاره میکند و تاریخدانان امروزی مثلاً دکتر سید محمدعلی سجادی و .. زبان خوزی را همان زبان ایلامی میدانند. این زبان حالا هم در شوش و مناطق عراقی نزدیک به شوش، از جمله شهر "مندلی" و هم چنین در شهر "سنقر" لرستان و اطراف ان و بعضی جاهای دیگر زنده است و زبان عادی و روزمره اهالی میباشد و خودش هم به زبان ترکی اذری امروزی خیلی نزدیک است، انان خودشان را اشکانی مینامند» (تاریخ دیرین ترکان ایران، جلد ۱، پروفیسور زهتابی)

(یک)
جغرافی‌شناسی:
شهر «سنقر» جزو لرستان نیست بلکه جزو استان کرمانشاه است.

زبان‌شناسی:

فکر هم نکنم نظر این فرد درباره مردم کرد زبان شهر و شهرستان سنقر باشد که اکثریت جمعیت آنجا را تشکیل می‌دهند. ولی مردم ترک‌زبان سنقر به گویش اغوزی از باقیمانده سلجوقیها صحبت می‌کنند و هیچ ربطی با ایلامی‌ها و زبان ایلامی‌ها ندارند! و هیچ دانشمندی چنین نظر نادرست (دروغی) را نداده است.

تاریخ‌شناسی:

ایشان می‌گویند که زبان ایلامی که هنوز صدها ابهام درباره‌اش مانده است به زبان ترکی آذری امروز خیلی نزدیک است! و امروز «سنقریها» خودشان را اشکانی می‌دانند و حالا اشکانی و اشکانیان چه ربطی به ایلامی‌ها دارد؟

حسین محمدزاده صدیق (دوزگون):

گفتار زیر را بر عqlم سلیم خواننده وای گذاریم:

«اگر ما بخواهیم کلمات و جملات و عبارات و پاره‌های نظم و نثر ترکی‌سومری را که در الواح سومری موجود است اساس قرار بدهیم، باید بگویم که ادبیات مکتوب ترکی در اکباتان و سویهای آن پیشینه‌ای 7200 ساله دارد و هیچ ادبیاتی آثار مکتوبش به این قدمت و پیشینه نخواهد بود»

ایشان نمی‌دانند که کهن‌ترین الواح سومری مال پنج هزار سال پیش است. و نمیدانند که زبان سومری را هیچ دانشمندی امروز وابسته به زبانهای ترکی نمیداند:

تحریف پان تور کیسم درباره سومریها

پس کسی که حتی قدمت کهن‌ترین الواح سومری را نداند چطوری می‌خواهد درباره زبان سومری اظهار نظر کند.

نظر ایشان در رابطه با زبان اوستا:

«البته زبان اوستایی خود یک زبان التصافی است و 70% از مخزن واژگان اوستایی، ترکی است که برای شرح این موضوع فرصت و مجالی دیگر لازم است.»

پس زبان اوستایی هم یک زبان ترکی شده است! در ضمن زبان اوستایی التصافی نیست و خانواده‌های زبان التصافی بقدری زیاد هستند و هیچ کدام هم ربطی با ترکی ندارند و این بازی با دستور زبان هم در مقاله زیر باز به آن محکم پاسخ داده شده است:

تحریف پان تور کیسم درباره سومریها

حالا بر ما این پرسش بر می‌آید که کسی که حتی قدمت درست الواح سومری را نداند و آن الواح را 2000 سال کهنتر از آنچه که هست بداند چه طوری می‌خواهد نظری درباره این زبان بدهد!

همچنین صدیق ادامه می‌دهد:

« خواجه حافظ شیرازی هم یقین دارد که دو کلمه ی «سومر» و «آذر» دو تکه‌اژ اصیل ترکی اند، اولی به معنای مرد فرزانه و خردمند و دومی در معنای جوان شجاع و جوانمرد که هنوز هم در بسیاری از گویش های زبان دیر سال ترکی کاربرد دارند.»!!!!!!!!!!!!

نتیجه گیری: تأسف مجدد به حال پان‌ترک‌های فریب‌خورده.

گردآوری و ویرایش: آرمان جاویدان

آذی، کرد، لر، خوزستانی، بلوچ، فارس و... همه به برابر، برادر و ایرانی هستیم.
فرستادن این متن برای دیگران حداقل کاری است که می‌توانید بهت ادای دین به ایران عزیزتان انجام دهید.